Sange

i

Selskabet Clio,

i Anledning af

Dronningens

og

Kronprintsessens

Fødselsdag

1819.

Kjøbenhavn.
Trykt hos Andreas Seidelin,
Hof- og Universitets-Bogtrykker.

Landsbókasafn Íslands

I.

Mel. Vi Sømænd gjør ei mange Ord.

"Maria! Jordens Held og Haab!"
Det lød i fjærne Dage, —
"Maria! Nordens Held og Haab!"
Vi alle fro gjentage;
Hin dyrket blev i dunkle Old
Som højen Himmels Dronning,
Dig hylde vi saa huld og bold,
Som Hustro til vor Konning.

Ej fikst Du, det er os bekjendt,
Dit Navn for uden Rente,
Din Godhed, vist af Gud nedsendt,
Dets første Led bød vente;
Det andet, Visdom, og med Ret
Du bærer, vor Sophie!
Det tredie tyder lige let
Dit Levnet, frederige!

I Højtidskreds med festlig Færd
Din Fødselsdag vi hædre,
"Den Lykke nyd som Du er værd!"
Vi kan ej ønske bedre;
Din Mages, Børns, og Folkets Fryd
Den samme Bøn mon kræve;
Sig hæve da dens høje Lyd:
Hurra! vor Dronning leve!

Finn Magnusen.

II.

Mel. Hr. Zinklar drog ic.

Hvert Medlem vist kjender de gammeldags Ord:
"At Forord bryder ej Trætte;"
Thi djerves en Rimer ved dette Bord,
Et sligt Axiom at fremsætte:

"Historiens Muse taaler en Sang
Prosaisk nedstemt i det Lave;
Historisk Sandhed hævder dens Rang
Ved Savn af Begejstringens Gave."

Fyrstinder vort Dannemark tæller en Rad
Som Mynstre for Dronninger bolde;
Men Dagmar blandt dem, som Thronen besad,
Man højest i Ære maa holde.

Saa lyder Visen om hendes Færd,
At den monne Alle behage;
Saa længe hun vandred paa Jorden her,
Da havde man gode Dage.

"Der glædtes ved hende Store og Smaa,
"Den Fattige med den Rige,
"Saavel den Borger som Bonden graa.
"Det vil forsanden jeg sige."

Og Sekler de kom, og Sekler svandt hen,
Saa sang man om Fredriks Lovise:
Med hende steg Dagmar paa Tronen igjen;
Man hende ej nok kan lovprise.

Nu atter er D a g m a r en Fredriks Fryd, —
  M a r i a — hans Løn her i Livet;
Højfestlig er Dagen, da Tronens Pryd
  Af Himlen blev Jorderig givet.

End skjænkte os Dagen Printsessen saa blid,
  Som Fromhed og Dannished pryder.
For himmelsk Veldædigheds virksomme Jd
  Hver Dansk hende Hyldinger yder.

Som Sangen begyndte med gammeldags Ord,
  Saa gjelder det om C a r o l i n e —
"At Datteren træder i Moderens Spor"
  Huldsalig i Aand som i Mine.

Octobers den otte og tyvende Dag
  Os bragde da Højtid og Glæde;
Thi sidde vi her i vennehuldt Lag,
  For Skaaler at drikke og qvæde.